

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۶ اسفند ۱۴۰۱

دل نوشته‌ی آخرین دعای ندبه سال

لَيْتَ شِعْرِي ...

مولای ما! چگونه دنبال شما بگردیم درحالی که شما همه جا حضور دارید. این ماییم که زمین‌گیر هستیم و شما همه‌ی اعمال ما را می‌بینید. یک نظر و عنایتتان ما را زنده کرده، به روح و جانمان شادابی می‌دهد. بهار زمانی برایمان زیباست که آرزوی همیشگی ما، ظهور عدالت و حاکمیت توحیدی، پیروزی حق و زدودن چهره‌ی باطل از جامعه‌ی انسانی باشد که تنها در آن صورت بهار برای همیشه در زمین جاودانه خواهد شد.

در آستانه‌ی ظهور زیبایی و طلوع عظمت خداوندی بر چهره‌ی زمین، خداوند کریم و جلیل و جمیل را سپاس می‌گوییم برای سالی که گذشت. سالی که پر از رحمت و نعمت و هدایت برای ما بود و عاجزانه از او در برآورده شدن آرزو و درخواستمان که همانا تعجیل در فرج مولایمان امام عصر و زمان، اباصالح المهدی (عج) است یاری و مدد می‌خواهیم که خود فرمود: ای بندگانم، همواره بر سر سفره‌ی احسانم شما را از آنچه آفریده‌ام متنعم خواهم کرد پس منتظر بمانید دست یاری پروردگارتان نزدیک است پس ادعونی استجب لکم را همانند راهی فرض کنید که انتهایش دولتی است که رنج‌ها در آن به فراموشی سپرده می‌شود و جان‌ها از قید اسارت آزاد گشته و به معنای تاج و تختی پی ببرید که همواره در جانتان به امانت است.

پس ای مهمانان کوی عشق دستان منتظرتان را بگشایید تا حق آن را بفشارد. باطل افسانه گردد و آنچه در زمان بماند قلبی باشد که به حق عشق می‌ورزد نه به نام حق بلکه او را در غالب هدایتگری می‌بیند که مدالش را برای بندگی پروردگار بر گردنش آویخته است.

بله مولای ما، آمدن بهار و بوی گل‌هایش نیاز به وجود مقدستان را بیشتر کرده و ما را سرمست بوی گل وجودتان که همان بوی حق است نموده. جانم به فدایت. آیا چشمان

منتظرمان در این سال به جمال منور شما روشن خواهد شد و فراق و جدایی ما به وصال شیرین بدل خواهد گشت؟ آیا درون سوخته از انتظارمان با دستان مبارکتان، با جام آب خوش گوارتان سیراب خواهد شد؟ که سخت شده روزگارمان در هجرانتان. ما تشنه لبان در کویر هستیم که آب می‌خواهیم نه سراب. سرابی که در این زمانه در لباس حق جولان داده، گل‌ها و شاخه‌ی وجودها را به خزان تبدیل می‌کند درحالی‌که پروردگار در کتاب آسمانی قرآن می‌فرماید: اوست خدایی که از آسمان باران فرستاد و بدان باران هرگونه نباتی را رویاندم. به میوه‌هایش آنگاه که می‌رسد بنگرید که در آن عبرت‌هاست برای آنان که ایمان می‌آورند و سینه‌ی انسان هزاران گل خوشبو از عشق به پروردگارش را در خود می‌پروراند تا نماز و عبادتش در جانی ذخیره شود که ریشه‌ی هزاران تپش عاشقانه است. از لحظه‌ای که قلبش حیاتش را اعلام می‌کند تا لحظه‌ای که از حرکت باز می‌ایستد و به دل خاک می‌رود تا از انوار با برکتش نهال‌های زیبایی به بار بنشیند. گلستانی که ظاهرش قبر است و باطنش باغی غیرقابل توصیف.

اینک ما نیز می‌رویم که به یاری خداوند کریم و عنایت خاصه‌ی مولا و سرورمان، خلیفه‌ی هستی، قلب عالم امکان، ابوالصالح المهدی (عج) سالی را آغاز کنیم با این باور و یقین که این خانه‌ی کرامت به برکت وجود مبارکش با نرم باران‌های مدام همیشه بهاری است و با شکوفه‌های حق و علم و معرفت و عرفان هر روزش پربارتر و شاداب‌تر از روز قبل باشد و ما اجازه ندهیم تا هوای همیشه خزان و پاییز جامعه آن‌ها را پژمرده کند و از پروردگارمان به تمنا بخواهیم که سال آینده را سال ظهور دولت حقه اراده فرماید و ما را از کفر و فساد و نفاق زمانه نجات فرماید و برای برآورده شدن آن یک‌صدا فریاد کنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج